

РЕШЕНИЕ

№ 992

гр. София, 14.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **9247** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228
от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от
Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 21.06.2012 г., постановено по н.а.х.дело №3670/2012 г. по описа на
Софийски районен съд, СРС, НО, 19-ти състав е отменил Наказателно постановление
/НП/ №Р-10-36/26.01.2012 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за
финансов надзор /КФН/, с което на Б. Г. Г., е наложено административно наказание
„глоба” в размер на 10000, за нарушение на чл.317, ал.1 от Кодекса на
застраховането /КЗ/.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1
от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган. Наведените касационни
основания са за нарушение на закона и допуснати съществени процесуални
нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2, вр.ал.2 и ал.3 от Наказателнопроцесуалния кодекс
/НПК/, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН, аргументирани подробно в жалбата. Искане
АС-София град да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и вместо
него, да реши спора по същество, като потвърди издаденото НП.

В с.з. пред Административен съд- София град, касаторът се представлява от
юрисконсулт С., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв.К., който оспорва жалбата

и моли за оставянето в сила на оспореното решение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за законосъобразност на оспореното решение.

Съдът, като взе предвид релеванните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

НП е било издадено за това, че с писмо вх.№10-30-10/28.04.2011 г., „Синдикална В. кооперация-СиВЗК” е представила в КФН, управление „Застрахователен надзор” невярна информация относно Справка ТА.2 „Разходи, свързани със застрахователната дейност” и Справка ТФ.2 „Отчета за доходите” към 31.03.2011 г. Информацията е била представена в изпълнение на задължението на застрахователите да представят в КФН тримесечни отчети, справки, доклади и приложения до края на месеца, следващ тримесечието, за което се отнасят-чл.99, ал.1, т.3 от КЗ, във връзка с чл.7 и Приложение 3.2 от Наредба №30 от 2006 г. за изискванията към счетоводството, формата и съдържанието на финансовите отчети, справките, докладите и приложенията на застрахователите и здравноосигурителните дружества. Към 31.03.2011 г., в Справка ТА.2 „Разходи, свързани със застрахователната дейност” била посочена сумата в размер на 142 000,00 лева, а в Справка ТФ.2 „Отчета за доходите”, т.7. Нетни оперативни разходи, /а/ аквизиционни разходи -127 000 лева.

Административната отговорност на Б. Г. Г. е ангажирана на основание чл. 317, ал.1 от КЗ, която предвижда, че член на управителен или контролен орган на застраховател или презастраховател, или друго лице, което го управлява или представлява, което предостави или допусне да бъде предоставена невярна информация във връзка с осъществяването на застрахователния надзор, се наказва с глоба от 10 000,00 лева до 50 000,00 лева, ако деянието не съставлява престъпление.

След извършена служебно справка в Търговския регистър, СРС установил, че към 28.04.2011 г., Б. Г. Г. е бил председател на Управителния съвет на „Синдикална В. кооперация-СиВЗК”.

За да отмени НП, СРС като посочил, че аквизиционни разходи са разходите, произтичащи от сключването или подновяването на застрахователни договори, приел, че същите могат да бъдат преки-аквизиционни комисиони, разходи за изготвяне на застрахователни договори и за включването им в застрахователния портфейл, и косвени - за реклама и административни разходи, свързани с изготвянето на оферти, сключването на договори и подновяването на вече сключени договори. Оттук извел извод, че посочените разходи били част от нетните разходи и следвало да бъдат посочени в справката за разходи, свързани със застрахователната дейност. Отчета за доходите представлявал справка, включваща оперативни разходи, част от които били и аквизиционни разходи, разходи по уреждане на претенции били разходите, които се включвали във възникналите претенции, инвестиционни разходи и други, съгласно чл. 24 от Наредба № 30 от 19.07.2006 г. за изискванията към счетоводството, формата и съдържанието на финансовите отчети, справките, докладите и приложенията на

застрахователите, презастрахователите и на здравноосигурителните дружества. От представената по делото Справка № ТА.2. „Разходи, свързани със застрахователната дейност" се установявало, че преките и косвени аквизиционни разходи били фактически в общ размер от 142334,16 лв., а от представената по делото Справка № ТФ.2. „Отчет за доходите" се установявало, че в т. 7 „нетни разходи" в аквизиционни разходи била посочена сумата 127 000,00 лева, а в промяна в отсрочените аквизиционни разходи била записана сумата 16 000,00 лева. Оттук СРС извел и решаващия си извод, че ответникът в касационното производство правилно посочил размера на аквизиционни разходи.

Касационната инстанция не проверява фактическата обоснованост на оспорения съдебен акт, а се произнася в пределите на възприетите от въззивната инстанция фактически положения, но само когато не са наведени с касационната жалба и установени в касационното производство съществени процесуални нарушения при събирането и оценката на приобщените по надлежния процесуален ред доказателствени материали. Въззивната инстанция, като съд по същество- по фактите и правото, е била длъжна да прояви процесуална активност в изпълнение на задълженията си по чл. 13, 14 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и служебно да събере необходимите за доизясняване на делото доказателства, включително и като назначи съдебно-счетоводна експертиза, за което, освен това, е имало и искане във въззивното производство. Неизпълнението на тези процесуални задължения е имало за последица решаване на делото при непълни доказателства и неизяснена фактическа обстановка. Визираните процесуални пороци не могат да бъдат отстранени от касационната инстанция, която проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд, но не събира и не преценява доказателства, и не установява нови фактически положения.

Предвид изложеното, релевираното касационно основание по чл.348, ал.1, т.2, вр.ал.3 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН е осъществено, поради което оспореното решение следва да бъде отменено, а делото- върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото, следва да бъде допуснато извършването на съдебно-счетоводна експертиза, вещото лице по която да отговори на въпроса дали счетоводните записвания, отразени в Справка ТА.2 „Разходи, свързани със застрахователната дейност" и Справка ТФ.2 „Отчета за доходите" към 31.03.2011 г. съответстват на Закона за счетоводството, приложимите счетоводни стандарти и Наредба № 30 от 19.07.2006 г. за изискванията към счетоводството, формата и съдържанието на финансовите отчети, справките, докладите и приложенията на застрахователите, презастрахователите и на здравноосигурителните дружества.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 21.06.2012 г., постановено по н.а.х.дело №3670/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :